

Ağaçtaki Jane Teller, On8

Yırtıcı kitaplardan korkmam diyen gençlerin seni kutsal kitabı olmaya aday bir roman **Ağaçtaki**. William Golding hayatta olsaydı, kendi yazdığı **Sineklerin Tanrısı**'nı bir kenara atıp, pekala bu romanla yatıp kalkabilirdi.

Hayatta ne yaparsanız yapın, sonucun değişmeyeceğini mi düşünüyorsunuz. Pierre böyle hakmıyor meseleye ama... Madem hayat boş, anlamsız, ben de bir ağacın tepesine çıkar gökyüzünü seyrederim diye düşünüyor. Arkadaşları boş durur mu; Pierre'in bir ağacın tepesinde onlara sürekli hayatın anlamsızlığını hatırlatmasından rahatsız olarak,

kendileri için anlam ifade eden şeyleri toplamaya girişiyorlar. Bir çift sandalet, bir çift küpe gibi masum nesnelere başlayan bu koleksiyon, çocukların kendileri için değerli olan bir şeyden vazgeçmeleriyle irkiltici

bir şekilde zenginleşiyor. Bir köpeğin kesik başıyla, bir kızın bekaretiyle, gitara pek de güzel basan bir parmakla! Bu sıradışı "anlam yığını"nın kokusu nihayet ortaya çıkınca New York'ta bir müze tarafından üç buçuk milyon dolara satın alınıyor.

Ağaçtaki'nin okuru cevap anahtarı değil, soru kitapçığı arayan gençler diyebiliriz kısaca...